

การนำเสนอโครงการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานระดับชาติของนักศึกษา
ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 1/2561
วันที่ 15 กันยายน 2561
ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

การใช้โวหารในงานเขียนสารคดีท่องเที่ยว ของ Pakaprich วทันยา เกิดอ่ำ

นักศึกษาศาสาวิชาภาษาไทย ภาควิชามนุษยศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาการใช้โวหารในงานเขียนสารคดีท่องเที่ยว ของ Pakaprich จำนวน 2 เล่ม ได้แก่ หนังสือ “A long way home 71 วัน ปลายทางคือบ้านระหว่างทางคือเรา” หนังสือ “A long way there 13 วัน ปลายทางอยู่ที่เขาเราอยู่ที่นี่” สารคดีท่องเที่ยวของ Pakaprich เริ่มต้นจากการบันทึกเรื่องราวการเดินทางของคน 2 คน เผยแพร่ทางโลกออนไลน์ จนได้รับความนิยมจากผู้อ่านเป็นจำนวนมาก จนทำให้เรื่องราวการเดินทางของพวกเขาได้รับการตีพิมพ์และได้รับความนิยมจากนักอ่านอีกเช่นเคย

เครื่องมือที่ใช้ในการการวิจัย คือ แบบบันทึกการใช้โวหาร จำนวน 5 ชุด ชุดที่ 1 เป็นแบบบันทึกการใช้บรรยายโวหาร ชุดที่ 2 เป็นแบบบันทึกการใช้พรรณนาโวหาร ชุดที่ 3 เป็นแบบบันทึกการใช้เทศนาโวหาร ชุดที่ 4 เป็นแบบบันทึกการใช้สาธกโวหาร ชุดที่ 5 เป็นแบบบันทึกการใช้อุปมาโวหาร โดยลักษณะของแบบบันทึกการใช้โวหารจะประกอบด้วย ลำดับที่ หน้า ข้อความ วัตถุประสงค์ในการใช้โวหารแต่ละชนิด

ผลการวิจัยพบว่า การใช้โวหารที่ปรากฏในงานเขียนสารคดีท่องเที่ยวของ Pakaprich พบการใช้โวหารทั้งหมด 5 ประเภท โดยเรียงลำดับจากมากที่สุดไปถึน้อย ที่สุด ดังนี้ 1. บรรยายโวหาร 2. อุปมาโวหาร 3. เทศนาโวหาร 4. พรรณนาโวหาร 5. สาธกโวหาร และจากการศึกษาวัตถุประสงค์ในการใช้โวหารในงานเขียนสารคดีท่องเที่ยว พบวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ 1. บรรยายโวหาร พบวัตถุประสงค์ในการใช้ 4 ลักษณะ ได้แก่ 1) เพื่อเล่าเรื่อง 2) เพื่อเล่าประสบการณ์ 3) เพื่อให้ความรู้ข้อเท็จจริง 4) เพื่อบรรยายสถานที่ 2. อุปมาโวหาร พบวัตถุประสงค์ในการใช้ 2 ลักษณะ ได้แก่ 1) เพื่อบอกอาการ ความรู้สึก 2) เพื่อบอกลักษณะ 3. เทศนาโวหาร พบวัตถุประสงค์ของการใช้เทศนาโวหารมีเพียงลักษณะเดียว คือ เพื่อให้แ่งคิด 4. พรรณนาโวหาร พบวัตถุประสงค์การใช้ 2 ลักษณะ ได้แก่ 1) เพื่อเล่าถึงสถานที่ 2) เพื่อเล่าถึงสิ่งที่กำลังเกิดขึ้น และ 5. สาธกโวหาร เป็นโวหารที่พบน้อยที่สุดในงานเขียนสารคดีท่องเที่ยว ของ Pakaprich และพบวัตถุประสงค์ในการใช้โวหารเพียงลักษณะเดียว คือ เพื่อบอกที่มาของสถานที่

คำสำคัญ : การใช้โวหาร, สารคดีท่องเที่ยว

การนำเสนอโครงการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานระดับชาติของนักศึกษา
ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 1/2561
วันที่ 15 กันยายน 2561
ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

The Use of Phrases in Travel Documentary Writing of Pakaprich

Watanya Kued Um

A student of the Thai Language Branch of the Department of Humanities
The Faculty of Humanities and Social Sciences in Suan Suanandha Rajabhat University

ABSTRACT

This study aimed to study about the use of phrases in writing two books of the travel documentary of Pakaprich. One was the book “A long way home 71 days – The destination is home, and on the way is us”. The other was “A long way there 13 days - The destination is him, and between us is in the heart” The travel documentary of Pakaprich started with the travel memorandum of two people. They were published on line and they were so popular with so many people that their travelling stories were published again and they were as popular as they had been before.

The tool in the research implementation was five forms of records on using phrases. The first form was on the record of using lecturing phrases. The second form was on descriptive phrases. The third form was on the sermon phrases. The fourth one was on the eroticism phrases. The fifth was on the figures of speech. All forms of the records of using phrases consisted of information on the order, page, content, and the objectives of using each kind of phrases.

The research result found that there were 5 types of using phrases which appeared in the travelling documentary of Pakaprich. The sequencing of the kinds of phrases from the most frequent use to the least frequent use were as follows: 1. Lecturing phrases 2. Simile phrases 3. Sermon phrases 4. Descriptive phrases 5. Eroticness phrases. Moreover, from the study on the objectives of using the phrases in the traveling documentary writing. Many objectives were found as follows: 1. for the Lecture Phrase, there were 4 objectives in using this kind of phrases which were: 1 to narrate story 2 to narrate experiences 3 to give knowledge and facts 4 to describe places. 2. For the Simile Phrases, two objectives were found on the usage which were 1 to show the manner and feeling 2 to tell the characteristic 3. For the Sermon Phrases, only one objective in using this kind of phrases was found which was to give opinions 4. For the Descriptive Phrases, two kinds of objectives in using this phrase were found which were: 1 to describe a place 2 to tell about something that is going to happen 5. For the Eroticness Phrases which were found the least in the travelling documentary writing of Pakaprich. Besides, there was only one kind of objective found in using this kind of phrases. It was to inform the history of a place.

Keywords : the usage of a phrase, the travelling documentary

การนำเสนอโครงการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานระดับชาติของนักศึกษา

ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 1/2561

วันที่ 15 กันยายน 2561

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

บทนำ

ในปัจจุบันสังคมมีการแข่งขันกันอยู่ตลอดเวลา ผู้คนต่างมีความเครียดจากหลาย ๆ ด้านทั้งปัญหา ด้านสังคม ปัญหาการเมือง ปัญหาครอบครัว ฯลฯ ส่งผลให้ผู้คนหาวิธีคลายเครียด การท่องเที่ยว นับว่าเป็นอีกกิจกรรมที่ผู้คนมักจะใช้เป็นเครื่องมือ ที่ช่วยในการผ่อนคลาย การท่องเที่ยวในแต่ละคน ก็มีลักษณะที่แตกต่างกันออกไป บางคนอาจมีความชอบในการท่องเที่ยวตามแหล่งธรรมชาติ เพื่อรับอากาศบริสุทธิ์และอยู่กับธรรมชาติที่เรียบง่าย หลีกหนีจากสังคมเมืองที่วุ่นวาย บางคนมีรูปแบบการท่องเที่ยวแนวผจญภัยชอบความท้าทายหาความแปลกใหม่เพื่อเพิ่มสีสันให้กับชีวิตที่ น่าเบื่อแต่คงจะปฏิเสธไม่ได้ว่าการท่องเที่ยวก็ มักจะมีปัจจัยอื่น ๆ เข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น เรื่อง เวลา หรือค่าใช้จ่าย ผู้คนจึงใช้ความก้าวหน้าของ เทคโนโลยีมาใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์

ในยุคที่สังคมมีความทันสมัยทางด้าน เทคโนโลยี ทำให้ผู้คนมีความใกล้ชิดกันมากขึ้น มี คนมากมายที่ออกเดินทางหาประสบการณ์ที่น่า ตื่นเต้น และได้ถ่ายทอดประสบการณ์เหล่านั้น ผ่านตัวหนังสือ การถ่ายทอดเรื่องราวผ่านทางโลก ออนไลน์ถือเป็นสิ่งที่เข้าถึงง่ายและใคร ๆ ก็ สามารถทำได้ หลายคนจึงหันมาให้ความสนใจ เรื่องราวที่น่าสนใจผ่านทางโลกออนไลน์ แม้กระทั่งการท่องเที่ยวที่ทุกวันนี้ผู้อ่านก็สามารถ ศึกษาประสบการณ์ต่าง ๆ เหล่านั้นผ่านทางนัก เดินทางที่พร้อมจะถ่ายทอดเรื่องราวให้ได้สัมผัส

สารคดี (Non-fiction) เป็นงานเขียนหรือ วรรณกรรมร้อยแก้วในลักษณะตรงข้ามกับกับ บันเทิงคดี (Fiction) ที่มุ่งให้สาระความรู้แก่ผู้อ่าน เป็นเบื้องต้น มีความเพลิดเพลินเป็นเบื้องหลัง โดย แสดงความรู้ ความคิด ความจริง ความกระจำแจ้ง

และเหตุผลเป็นสำคัญ อาจเขียนเชิงอธิบาย เชิงวิจารณ์ เชิงแนะนำสั่งสอน แต่ที่สำคัญผู้เขียน ต้องมีการใช้โวหารและมีการเรียงร้อยถ้อยคำเป็น เรื่องราวอย่างมีศิลปะในการสร้างงานเขียนเพื่อ เชื้อเชิญให้ผู้อ่านสนใจ

รูปแบบงานเขียนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการ ท่องเที่ยวจัดเป็นสารคดีประเภทหนึ่ง คือ สารคดี ท่องเที่ยวเพราะเป็นวรรณกรรมร้อยแก้วที่ผู้เขียน บันเทิงเรื่องราวที่ได้ประสบจากการท่องเที่ยว โดย ให้ความรู้ทางด้าน สภาพท้องถิ่น สภาพของบุคคล ความเป็นอยู่ของคน ความรู้ทางภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ โบราณสถาน ประเพณี วัฒนธรรม การทำมาหากิน หรือที่พักผ่อนหย่อนใจ นอกจากนี้ผู้เขียนมักให้ข้อสังเกต และแสดงทัศนะ ต่อสิ่งที่พบเห็นไว้ด้วย จะสังเกตได้ว่า สารคดี ท่องเที่ยวจำนวนไม่น้อย ที่นำเที่ยวในสถานที่ เดียวกัน แต่ผู้เขียนก็สามารถ นำเสนอเรื่องราวที่ น่าสนใจในแง่มุมที่ต่างกัน และบรรยากาศที่ แตกต่างกันไป ทั้งนี้เพราะผู้เขียนแต่ละคนมีความ เป็นตัวของตัวเอง ในการเสนอโลกทัศน์และลีลา ภาษา ทำให้ผู้อ่านสนุกสนานและได้รู้จักสถานที่ นั้นอย่างละเอียด ด้วยทัศนะ ลีลา น้ำเสียง และ แง่มุมที่ผู้เขียนนำเสนอไว้ต่าง ๆ กัน

สารคดีท่องเที่ยว เป็นสารคดีที่เล่าเรื่องราว การเดินทางไปในสถานที่ต่าง ๆ มุ่งให้ความรู้แก่ ผู้อ่านในด้านภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ โบราณคดี ความเป็นอยู่ของผู้คน รวมทั้งรายละเอียด บลึกละเอียดที่เป็นคู่มือการเดินทาง เช่น เส้นทาง การเดินทาง ที่พัก อาหาร ฯลฯ ในการเขียนสารคดี ท่องเที่ยว ผู้เขียนจะต้องนำเรื่องราวที่พบเห็นจาก การท่องเที่ยวมาเขียนในแง่มุมต่าง ๆ ตามทัศนะ ของแต่ละคน ซึ่งสารคดีท่องเที่ยวแต่ละเรื่องก็จะ มีกลวิธีการเขียนที่แตกต่างกันไป

การนำเสนอโครงการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานระดับชาติของนักศึกษา

ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 1/2561

วันที่ 15 กันยายน 2561

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

งานเขียนสารคดีท่องเที่ยวของ Pakaprich ซึ่งเป็นนามปากกาของ โป้ท-ภควัต ทองเจริญ ชายหนุ่มผู้มีความสุขกับการได้ออกผจญภัยไปกับคนที่รัก และ ฝ้าย-ปรีชญา สุทธิเวชย์ หญิงสาวที่ชอบบันทึกเรื่องราวต่างๆ และมีความสุขที่ได้ออกผจญภัยไปกับคนที่รักเช่นกัน โป้ท และ ฝ้าย สองคู่รักที่หลงใหลการผจญภัยจากเพจ Pakaprich Adventure ที่มีผู้ติดตามกว่า 60,000 คน คู่รักนักเดินทางที่จับมือท่องโลกกว้างมาแล้วมากกว่า 10 ประเทศ ทั้งสองถ่ายทอดเรื่องราวการเดินทางผ่านมุมมองของคนรุ่นใหม่ จากความนิยมในโลกออนไลน์นำมาสู่การสร้างงานเขียนถึง 2 เล่มด้วยกัน ได้แก่ หนังสือ “A long way home 71 วัน ปลายทางคือบ้าน ระหว่างทางคือเรา” เล่าถึงการเดินทางกลับบ้านโดยรถไฟจากประเทศอังกฤษสู่ประเทศไทย ผ่าน 13 ประเทศ รวมเวลาทั้งสิ้น 71 วัน และต่อมาได้สร้างงานเขียนขึ้นที่สองคือ หนังสือ “A long way there 13 วัน ปลายทางอยู่ที่เขา ระหว่างเราอยู่ที่ใจ” บอกเล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นหลังจากที่พวกเขาเพิ่งจะแต่งงานกัน และทั้งคู่ก็เลือกภูเขา K2 ในเทือกเขาคาราโครัมของประเทศปากีสถาน หนึ่งในยอดเขาที่อันตรายและเข้าถึงยากที่สุดในโลกเป็นสถานที่พิเศษสำหรับฮันนีมูน ซึ่งผลงานทั้งสองเล่มนี้ก็ได้รับกระแสตอบรับเป็นอย่างดีจากกลุ่มนักอ่านด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาโวหารที่ปรากฏในงานเขียนของ Pakaprich ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้งานเขียนมีความน่าสนใจ และทำให้ผู้อ่านเห็นภาพและเกิดอารมณ์ร่วมไปกับผู้เขียน จนทำให้งานเขียนของเขาได้รับความนิยมจากกลุ่มผู้อ่านในยุคปัจจุบัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาโวหารในงานเขียนสารคดีท่องเที่ยวของ Pakaprich ในด้านประเภทของโวหารและวัตถุประสงค์ในการใช้โวหาร

ขอบเขตงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์งานเขียนสารคดีท่องเที่ยวของ Pakaprich จำนวน 2 เล่ม ได้แก่

1. หนังสือ “A long way home 71 วัน ปลายทางคือบ้าน ระหว่างทางคือเรา” ตีพิมพ์ครั้งแรกปี พ.ศ. 2559 จำนวน 280 หน้า

2. หนังสือ “A long way there 13 วัน ปลายทางอยู่ที่เขา ระหว่างเราอยู่ที่ใจ” ตีพิมพ์ครั้งแรกปี พ.ศ. 2560 จำนวน 288 หน้า

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาการใช้โวหารและวัตถุประสงค์การใช้โวหาร ในสารคดีท่องเที่ยวของ Pakaprich กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ สารคดีท่องเที่ยวของ Pakaprich จำนวน 2 เรื่อง ได้แก่

1. หนังสือ “A long way home 71 วัน ปลายทางคือบ้านระหว่างทางคือเรา”

2. หนังสือ “A long way there 13 วัน ปลายทางอยู่ที่เขา ระหว่างเราอยู่ที่ใจ”

เครื่องมือที่ใช้ในการการวิจัย คือ แบบบันทึกการใช้โวหาร จำนวน 5 ชุด ชุดที่ 1 เป็นแบบบันทึกการใช้บรรยายโวหาร ชุดที่ 2 เป็นแบบบันทึกการใช้พรรณนาโวหาร ชุดที่ 3 เป็นแบบบันทึกการใช้เทศนาโวหาร ชุดที่ 4 เป็นแบบบันทึกการใช้สาธกโวหาร ชุดที่ 5 เป็นแบบบันทึกการใช้อุปมาโวหาร โดยลักษณะของแบบบันทึกการใช้โวหารจะประกอบด้วย ลำดับที่ หน้าข้อความ วัตถุประสงค์ในการใช้โวหารแต่ละชนิด

การนำเสนอโครงการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานระดับชาติของนักศึกษา
ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 1/2561
วันที่ 15 กันยายน 2561

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์เชิงปริมาณเพื่อหาประเภทของโวหารที่ปรากฏและการวิเคราะห์เชิงคุณภาพเพื่อหาวัตถุประสงค์ในการใช้โวหารแต่ละประเภท

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการใช้โวหารในงานเขียนสารคดีท่องเที่ยว ของ Pakaprich ผู้วิจัยพบข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ชนิดของโวหารที่ปรากฏในสารคดีท่องเที่ยว ของ Pakaprich

ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลการใช้โวหารในงานเขียนสารคดีท่องเที่ยว ของ Pakaprich พบโวหารในงานเขียนทั้งหมด 5 ชนิด ลำดับจากมากที่สุดไปน้อยที่สุด ดังต่อไปนี้

1.1 บรรยายโวหาร

เป็นการเขียนเพื่ออธิบายหรือบรรยายเหตุการณ์ที่เป็นข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมา มุ่งให้ผู้อ่านเกิดความรู้ ความเข้าใจ เน้นเนื้อหาสำคัญไม่เินย้อย ซึ่งจากการศึกษาการใช้โวหารในงานเขียนสารคดีท่องเที่ยวทั้ง 2 เล่ม ของ Pakaprich พบว่า มีการใช้บรรยายโวหารมากที่สุด 1,275 ครั้ง ตัวอย่าง เช่น

“ผมยังไม่หลับมัวแต่คิดถึงแผนการเดินทางต่อว่าพอเรือเทียบฝั่งแล้ว ถ้านั่งรถไฟไปต่อจะใช้เวลาแค่สองชั่วโมงครึ่ง และไม่ต้องเปลี่ยนขบวนรถเพราะรถไฟจะวิ่งผ่านอุโมงค์ใต้ทะเล แต่ราคาตั๋วรถไฟแพงกว่าค่ารถเก็นสองเท่า เพื่อความประหยัดเราจึงยอมนั่งรถทัวร์ที่ถูกกว่าแถมประหยัดค่าที่พักได้อีกหนึ่งคืนด้วย”

(A long way home หน้า 49)

“ฉันเจอมินวาในห้องหอพักรวมของโฮเทล เธอกำลังเก็บสัมภาระของตัวเองอยู่ มินวาเป็นสาวสวยแต่ผิวแทน มินวาใส่เสื้อผ้าคุมอมนมมาก เราไม่รู้ว่าเธอไปเล่นซนที่ไหนมา นั่นคือภาพแรกและภาพเดียวที่เราจำเธอได้”

(A long way home หน้า 147)

“ไม่นานนัก โบทก็หอบร่างกายมานั่งข้างๆ ฉัน เรานั่งกันอย่างเงียบๆ ไม่มีใครเอ่ยปากพูด แต่เราเข้าใจความรู้สึกของกันและกันได้ดีเราไม่อยากจะขยับตัวไปไหน เพราะแค่หายใจก็เหนื่อยแล้ว เลยได้แต่ฟังเสียงหัวใจที่เต้นโครมคราม แบนะเหม่อมองยอดเขาหิมะที่อยู่รอบๆ”

(A long way there หน้า 13)

1.2 อุปมาโวหาร

เป็นการเขียนที่ยกสิ่งต่าง ๆ มาเปรียบเทียบ ประกอบกับข้อความเพื่อให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจลึกซึ้งยิ่งขึ้น โดยการเปรียบเทียบสิ่งที่เหมือนกันหรือเปรียบเทียบโดยโยงความคิดไปสู่อีกสิ่งหนึ่ง พบการใช้ทั้งหมด 30 ครั้ง ตัวอย่างเช่น

“การเดินทางจากสถานีรถไฟไปยังที่พักเพียงไม่กี่นาทีกลับเป็นไปด้วยความยากลำบาก แต่ละก้าวที่เดินเหมือนมีก้อนหินยักษ์มาถ่วงขา”

(A long way home หน้า 26)

การนำเสนอโครงการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานระดับชาติของนักศึกษา

ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 1/2561

วันที่ 15 กันยายน 2561

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

“เราสองคนลูกสี่ลูกจนวินาทีนี้
พร้อมแบกภูเขาที่หนักอึ้งอยู่บนบ่าทั้งสอง
เหมือนคนตกใจกลัวที่ยกโองขึ้นทั้งใบได้ตอน
ไฟไหม้ ฉันไม่ได้รู้สึกว่ามีแค่แค่น้ำมัน
จะหนักสักเท่าไรหรือคะ เพราะใจของฉัน
มันมีแต่คำว่า ‘รถไฟ รถไฟ รถไฟยยยย!!’”

(A long way home หน้า 22)

“หลังจากกินอาหาร ผมก็ออกเดิน
ต่อด้วยสภาพที่เหมือนขอมบี้ในทุ่งน้ำแข็ง ขา
ปิดไปปิดมาอย่างควบคุมไม่ได้”

(A long way there หน้า 163)

1.3 เทศนาโวหาร

เป็นการเขียนเพื่อให้แง่คิด หรือเป็น
การสั่งสอนชี้แนะ อธิบายให้ผู้อ่านเห็นโทษและ
ประโยชน์ของสิ่งที่กำลังกล่าวถึง รวมไปถึงคำคม
ข้อคิดต่าง ๆ พบการใช้ทั้งหมด 13 ครั้ง ตัวอย่าง เช่น

“หลายๆ คนอาจจะคิดว่าเรื่อง
เหล่านี้เป็นเรื่องละเอียดอ่อนที่จะพูดคุยกับ
คนแปลกหน้าหรือแม้แต่จะพูดคุยกับคนสนิท
ก็เถอะ แต่ผมเชื่อว่าถ้าเราเปิดใจฟัง เปิดใจ
คุย และยอมรับความแตกต่างของคนอื่นๆ
เราจะพบว่ามิอะไรให้เรียนรู้อีกมาก”

(A long way home หน้า 140)

“ความมหัศจรรย์ของการเดินทางก็
คือการที่ทำให้เราได้รู้จักกับใครสักคน คนที่
ต่างจากตัวเรา คนที่ไม่คิดไม่ฝันว่าจะได้พบ
เจอ ถึงแม้ว่ามันจะเป็นแค่ช่วงเวลาสั้นๆ
ระหว่างทางที่ได้เดินทางร่วมกัน แต่มันก็ทำ
ให้รู้ว่าเราหาเพื่อนบนโลกนี้ได้ไม่ยาก”

(A long way home หน้า 253)

“บางทีความตายคือของขวัญที่ดีที่สุด
ที่สุดของการมีชีวิต เพราะความตายทำให้
รู้ตัวว่าเรามีวันหมดอายุ และคอยเตือนว่า
วันนี้เราได้ใช้ชีวิตของเราหรือยัง”

(A long way there หน้า 278)

1.4 พรรณนาโวหาร

เป็นการเขียนเพื่อเล่าเรื่องที่ต้องมี
การเลือกใช้สำนวนภาษาอย่างพิถีพิถันและ
ไพเราะ เพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพได้อย่างชัดเจนและ
โน้มน้าวอารมณ์ให้คล้อยตาม พบการใช้ทั้งหมด 9
ครั้ง ตัวอย่าง เช่น

“ตั้งแต่เช้าผมเห็นแสงอาทิตย์โผล่
พ้นเมฆมาทักทายแต่ไม่เกินสามนาที เมฆคง
ต้องหนาพอสมควรถึงทำให้ท้องฟ้าตอน
กลางวันกลายเป็นสีเทาแลดูกลมกลืนกับ
ทะเลสีดำ สายลมพัดลั่นซัดกับหาดกิ่งทราย
กิ่งกรวดที่ไร้ซึ่งสัญญาณของมนุษย์เป็น
จังหวัดหะ”

(A long way home หน้า 37)

“อากาศหนาวเริ่มแทรกซึมเข้าไป
ในรูขุมขน บ่งบอกให้เราดึงเสื้อกันลมให้
กระชับและพันผ้าพันคอให้แน่นขึ้น น้ำมูกเริ่ม
มาต่อแถวอยู่ตรงปลายจมูก พร้อมสไลด์ลง
มาตามร่องจมูกทุกครั้งเมื่อเรารู้สึกมันเข้าไป”

(A long way home หน้า 105)

การนำเสนอโครงการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานระดับชาติของนักศึกษา
ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 1/2561
วันที่ 15 กันยายน 2561

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

“ฉันนั่งเกร็งจนเมื่อยตัวเมื่อยคอไปหมด จึงได้แหงนหน้ามองขึ้นฟ้า ดวงดาวพร่างพรายระยิบระยับเต็มท้องฟ้ายามค่ำคืนนี้เต็มไปหมด ภูเขาสี่ขาลูกใหญ่ตั้งตระหง่านอยู่หน้าฉันตลอดมา ไม่เคยรู้เลยว่าวิวสวยล้อมห้องน้ำส่วนตัวจะสวยงามขนาดนี้”

(A long way there หน้า 144)

1.5 สาธกโวหาร

เป็นการยกตัวอย่างเรื่องราวหรือเหตุการณ์มาประกอบเรื่องราวที่กำลังเล่า รวมไปถึงการกล่าวถึงที่มาของสถานที่หรือสิ่งต่างๆ เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจแจ่มแจ้งมากขึ้น พบการน้อยที่สุดเพียง 1 ครั้ง ตัวอย่างเช่น

“ ชื่อ ‘K’ ที่ใช้เรียกยอดเขาในบริเวณนี้ มาจาก Great Trigonometrical Survey เมื่อครั้งที่อังกฤษได้ทำการสำรวจอนุทวีปอินเดีย โดย Thomas Montgomerie นั้น สำรวจเจ็ทอกเขาคาราโครัมจากภูเขา Haramukh ในแคว้นแคชเมียร์ และตั้งชื่อยอดเขาที่โดดเด่นว่า ‘K’ ซึ่งย่อมาจาก ‘Karakoram’ ”

(A long way there หน้า 141)

2. วัตถุประสงค์ของการใช้โวหารแต่ละชนิดในงานเขียน ของ Pakaprich

2.1 วัตถุประสงค์ของการใช้บรรยายโวหาร บรรยายโวหารเป็นโวหารที่พบมากที่สุดในงานเขียนสารคดีท่องเที่ยว ของ Pakaprich โดยพบวัตถุประสงค์ในการใช้ 4 ลักษณะ ดังต่อไปนี้

(1) เพื่อเล่าเรื่อง

“ฉันคงไม่แปลกใจเท่าไรหรอก ถ้าตอนนี้เราทั้งคู่อยู่ในที่ที่สามารถนั่งรถไฟสักคืนหนึ่งอย่างเชียงใหม่-กรุงเทพฯ แล้วกลับถึงบ้านได้ แต่นี่เราอยู่ที่เมืองนี้อุตตั้งแถมประเทศอังกฤษ! ห่างจากบ้านที่กรุงเทพฯ ตั้งหลายพันหมื่นกิโลเมตร! ขนาดนั้นเครื่องบินซึ่งเป็นวิธีที่เร็วที่สุดยังใช้เวลาตั้ง ๑๒ ชั่วโมงเลย แล้วจะให้นั่งรถไฟกลับบ้านเนี่ยนะ มันจะเป็นไปได้ยังไง? แล้วต้องใช้เวลาเท่าไรกัน?”

(A long way home หน้า 13)

“ยุโรป รัสเซีย มองโกเลีย จีน... นี่ถ้าฉันได้ดูพระอาทิตย์ตกบนหอคอยเฟลที่ปารีส เดินเที่ยวจัตุรัสแดงที่มอสโก นั่งรถไฟสายทรานส์-ไซบีเรีย ซึ่อูฐที่ทะเลทรายโกบี แล้วไปกินเบียร์อย่างต่อที่ปักกิ่งในการเดินทางทริปเดียนั้นมันจะสนุกขนาดไหน แค่คิดได้ก็ใจเต้นแรงอยากพาตัวเองไปอยู่ที่ตรงนั้นเลย”

(A long way home หน้า 13)

“การแบ่งความสำคัญของทั้งสองเรื่องมันช่างแสนจะปวดหัว เพราะเรื่องหนึ่งคือความฝันที่อยากทำให้เป็นจริง ส่วนอีกเรื่องก็เป็น ‘หน้าที่’ และวัตถุประสงค์หลักของการมาอยู่ที่อังกฤษนี้ บางทีผมก็สงสัยตัวเองเหมือนกันว่าเราจำทำอะไรให้มันยากไปทำไมวะ ถ้าซื้อตั๋วเครื่องบิน ลอนดอน-กรุงเทพฯ เสียแต่แรกคงไม่ต้องเครียดแบบนี้”

(A long way home หน้า 18)

การนำเสนอโครงการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานระดับชาติของนักศึกษา

ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 1/2561

วันที่ 15 กันยายน 2561

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

(2) เพื่อเล่าประสบการณ์

“ผมไม่รู้เหมือนกันว่าการไปพิพิธภัณฑสถานต่างๆ เป็นสิ่งที่ทำให้ผมเบื่อหรือเพราะจะว่าไปแล้วในช่วงหนึ่งเดือนของการเดินทางที่ผ่านมา พวกเราไปพิพิธภัณฑสถานใหญ่ๆ ระดับโลกมาแล้วหลายที่มาก พอถึงจุดหนึ่งเลยรู้สึกว่าการที่มันก็คล้ายกันไปหมด”

(A long way home หน้า 76)

“ผมจำได้ว่าตอนเด็กๆ ผมอยากมาที่นี่มาก อาจเป็นเพราะความอยากรู้อยากเห็นว่าสิ่งที่ปรากฏอยู่บนหน้าจอโทรทัศน์กับสถานที่จริงมันเหมือนหรือต่างกันขนาดไหน ตอนนั้นทะเลทรายโกบีอยู่ห่างออกไปแค่ไม่กี่วัน ผมต้องไปเห็นมันกับตาสักครั้งให้ได้”

(A long way home หน้า 143)

“3 ปีก่อนหน้านั้น ตอนที่ผมกับฝ่ายเดินทางจากอังกฤษกลับถึงบ้านที่กรุงเทพฯ ด้วยการนั่งรถไฟใหม่ๆ ไฟในการเดินทางออกไปผจญภัยในโลกกว้างของเราลูกโซน เราจึงได้ทำ Bucket List เขียนรายงานของสิ่งที่อยากทำและสถานที่ที่อยากไปเอาไว้มากมาย และการไปเห็นภูเขาที่สูงที่สุดในโลกใกล้ๆ ด้วยตาของตัวเองก็เป็นหนึ่งในนั้น”

(A long way there หน้า 12)

(3) เพื่อให้ความรู้ ข้อเท็จจริง

“หลังจากเดินทางเข้ารัสเซีย เมื่อลงทะเลเบียนแล้วจะได้ไปลงทะเลเบียนที่ต้องยื่นให้ตม.ตอนออกจากรัสเซีย ซึ่งโดยปกติทั่วไปแล้วทางโรงแรมจะต้องเป็นคนลงทะเลเบียนให้ เพราะเป็นหน้าที่ของผู้ที่พักอาศัย”

(A long way home หน้า 69)

“เฮอรัลด์เป็นทั้งพระราชวังและพิพิธภัณฑสถานที่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวอดนิยามของเมืองเซนต์ปีเตอส์เบิร์กด้วยเหตุผลหลายอย่าง เพราะนอกจากตัวพระราชวังจะเป็นสำคัญทางประวัติศาสตร์แล้ว ยังเป็นพิพิธภัณฑสถานที่รวบรวมผลงานของศิลปินระดับโลกไว้มากมาย”

(A long way home หน้า 74)

“ตามธรรมเนียมการต้อนรับของเจ้าของบ้านชาวโนแรมแดนนั้น เขาจะเชื้อเชิญพวกเราให้เข้าไปข้างในเกอร์หลักที่พักอาศัยของเจ้าบ้าน และจะนำนมและขนมโฮมเมดมาต้อนรับแขก ส่วนมากผู้อาศัยก็เตรียมขนมหรือของขวัญต่างๆ มาให้เจ้าของบ้านเป็นการแลกเปลี่ยน”

(A long way home หน้า 167)

(4) เพื่อบรรยายสถานที่

“ภายในห้องมีเตียงเล็กๆ สองเตียง วางชิดผนังห้องสี่เหลี่ยมผืนผ้าเตี้ยๆ ระหว่างเตียงมีช่องเล็กๆ ให้พอแทรกตัวเดินไปได้ สุดปลายห้องมีหน้าต่างบานเล็กไว้เปิดระบายอากาศ”

(A long way home หน้า 66)

การนำเสนอโครงการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานระดับชาติของนักศึกษา
ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 1/2561
วันที่ 15 กันยายน 2561

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

“สองข้างทางปกคลุมไปด้วยหิมะ และทิวทัศน์ข้างหน้าก็เป็นแถบภูเขาที่ถูกปกคลุมไปด้วยหิมะเช่นกัน ท้องฟ้าเป็นสีฟ้าเข้ม ตัดกับหิมะสีขาวบนยอดเขา ทุกอย่างดูเป็นธิมสีฟ้าขาว เหมือนหลุดออกมาจากการ์ตูนเรื่อง Frozen”

(A long way home หน้า 158)

“อุทยานแห่งนี้มีอาณาเขตกว้างใหญ่ไพศาล หากจะให้เที่ยววันเดียวก็คงเดินได้ไม่หมด ฉะนั้นจึงซื้อตั๋วแบบเข้าได้สามวัน ถึงแม้ว่าจะไม่ได้วางแผนเที่ยวครบสามวันก็ตาม ทางเข้าอุทยานมีระบบความปลอดภัยสูง เพราะใช้นิวสแกนแทนการฉีกบัตรไม่ต้องกังวลว่าคนจีนหัวหมอจะซื้อตั๋วใบเดียวแล้วสลัดหน้ากันเข้าไปชมในแต่ละวัน นอกจากนี้จะตัดนิ้วกันแล้วยืมไปใช้”

(A long way home หน้า 225)

2.2 วัตถุประสงค์ของการใช้อุปมาโวหาร
การใช้อุปมาโวหารในงานเขียนสารคดี
ท่องเที่ยว ของ Pakaprich มักเป็นการใช้เพื่อช่วย
เสริมบรรยายโวหาร โดยพบวัตถุประสงค์การใช้ 2
ลักษณะดังนี้

(1) เพื่อบอกอาการ ความรู้สึก

“แต่น้ำหนักที่อยู่บนบ่าราวกับหอบ
บ้านมาทั้งหลัง”

(A long way home หน้า 26)

“การเดินทางจากสถานีรถไฟไปยัง
ที่พักเพียงไม่กี่นาทีกลับเป็นไปด้วยความ
ยากลำบาก แต่ละก้าวที่เดินเหมือนมีก้อนหิน
ยักษ์มาถ่วงขาเรา”

(A long way home หน้า 26)

“พวกเราเดินออกมาจากตู้รถไฟอัน
แสนแออัดราวกับเป็นปลากระป๋องที่ได้ถูก
ปลดปล่อยลงมาบนจานอย่างอิสระ เดินผ่าน
ตู้รถไฟที่มีคนน้อยลงเรื่อยๆ จนในที่สุดก็มาถึง
ตู้รถไฟที่มีปะหิมะหิมะด้วยตั้งตระหง่านอยู่บนโต๊ะ”

(A long way home หน้า 252)

(2) เพื่อบอกลักษณะ

“ตอนนี้เท้าของฉันเหมือนแบงโกก
ที่เตรียมชุปแป้งทอด”

(A long way home หน้า 38)

“ทิวทัศน์ข้างทางเปลี่ยนไปอย่าง
มาก หลังจากที่ข้ามเรือเฟอร์รี่จากรัสเซีย
แผ่นดินใหญ่ไปยังเกาะโอลคอน เกาะแห่งนี้
ทำให้ฉันพบกับความเว้งว่างเปล่า มอง
ออกไปเห็นเพียงเส้นขอบฟ้าตัดผ่านกับพื้นดิน
ที่นี่เปรียบเสมือนทะเลทราย แม้แต่ต้นไม้สัก
ต้นก็ยังไม่เห็น จะเห็นก็แต่กะโหลกวัวที่อยู่ข้าง
ทาง ราวกับหลุดออกมาจากในหนัง
ความออยอย่างโรยารุ่นนั้น”

(A long way home หน้า 113)

การนำเสนอโครงการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานระดับชาติของนักศึกษา

ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 1/2561

วันที่ 15 กันยายน 2561

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

“อากาศหนาวเริ่มแทรกซึมเข้าไป
ในรูขุมขน บ่งบอกให้เราดึงเสื้อกันลมให้
กระชับและพันผ้าพันคอให้แน่นขึ้น น้ำมูกเริ่ม
มาต่อแฉวยอยู่ตรงปลายจมูก พร้อมสไลด์ลลง
มาตามร่องจมูกทุกคราเมื่อเราลืมนสูดมันเข้าไป”

(A long way home หน้า 105)

2.5 วัตถุประสงค์ของการใช้สาธกโวหาร
สาธกโวหารเป็นโวหารที่พบบ่อยที่สุดในงานเขียน
สารคดีท่องเที่ยวของ Pakaprich ซึ่งพบ
วัตถุประสงค์การใช้เพียงวัตถุประสงค์เดียว คือ
เพื่อบอกที่มาของสถานที่ ดังตัวอย่าง

“ ชื่อ ‘K’ ที่ใช้เรียกยอดเขาใน
บริเวณนี้ มาจาก Great Trigonometrical
Survey เมื่อครั้งที่อังกฤษได้ทำการสำรวจอนุ
ทวีปอินเดีย โดย Thomas Montgomerie
นั้น สำรวจเพื่อเอกเขาคาราโครัมจากภูเขา
Haramukh ในแคว้นแคชเมียร์ และตั้งชื่อ
ยอดเขาที่โดดเด่นว่า ‘K’ ซึ่งย่อมาจาก
‘Karakoram’ ”

(A long way there หน้า 141)

อภิปรายผล

จากผลสรุปข้างต้น ทำให้เข้าใจการใช้โวหาร
ในการเขียนสารคดีท่องเที่ยว ของ Pakaprich ใน
ภาพรวมทั้ง 5 ประเภท คือ 1) บรรยายโวหาร 2)
อุปมาโวหาร 3) เทศนาโวหาร 4) พรรณนาโวหาร
5) สาธกโวหาร โดยปรากฏโวหารเพื่อใช้ใน
วัตถุประสงค์ที่แตกต่างกันไป

สารคดีท่องเที่ยวของ Pakaprich เป็นสาร
คดีที่นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับการเดินทางของตัว

ผู้เขียน ในภาพรวมมีการใช้บรรยายโวหารมาก
ที่สุด เพราะในงานเขียนสารคดีท่องเที่ยวของ
Pakaprich เป็นงานเขียนที่เน้นการเล่าเรื่องที่เป็น
ข้อเท็จจริง ซึ่งเป็นประสบการณ์จากตัวผู้เขียนเอง
โดยนำข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงมาเสนออย่าง
สร้างสรรค์ สิ่งที่น่าสนใจเขียนในสารคดีท่องเที่ยว
ของ Pakaprich เป็นเรื่องราวการเดินทางใน
สถานที่ต่าง ๆ การใช้บรรยายโวหารมีผลทำให้
ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราว และการลำดับเหตุการณ์ได้
เป็นอย่างดีดังที่ ดวงใจ ไทยอุบล (2556 : 209)
กล่าวว่า บรรยายโวหาร เป็นการเขียนอธิบายหรือ
บรรยายเหตุการณ์ที่เป็นข้อเท็จจริงตามลำดับ
เหตุการณ์ เป็นการเขียนตรงไปตรงมา ไม่เยิ่นเย้อ
มุ่งความชัดเจนเพื่อให้ผู้อ่านได้ความรู้ ความเข้าใจ
ผู้เขียนควรใช้ภาษาที่กะทัดรัด เขียนให้ตรง
เป้าหมาย อ่านเข้าใจง่าย ในการเขียนทั่วไปมัก
ใช้บรรยายโวหาร เช่น การเขียนเล่าเรื่อง เล่า
เหตุการณ์เล่าประสบการณ์ที่เกิดขึ้น การเขียน
รายงาน เขียนตำรา หรือเขียนบทความ

จากการวิจัยเรื่อง การใช้โวหารในงานเขียน
สารคดีท่องเที่ยว ของ Pakaprich พบการใช้
บรรยายโวหารมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย
ของ ศิริลักษณ์ ศรีกล้า (2554) ที่ได้ศึกษาเรื่อง
การวิเคราะห์ภาษาในงานเขียนสารคดี
อัตชีวประวัติ เรื่อง เกิดวังปารุสก พระนิพนธ์ใน
พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าจุลจักรพงษ์ พบว่า
กลวิธีในการดำเนินเรื่องด้วยการเท้าความ การ
อธิบาย เล่าความเป็นมา เล่าการเดินทาง ซึ่ง
โวหารที่ใช้ส่วนใหญ่พบว่าเป็นการบรรยายโวหาร
เช่นกัน

ต่อมามีปี 2559 ประภากร งามบุญปลอด ได้
ศึกษาวิจัยเรื่อง การใช้โวหารในงานเขียนสารคดี
เรื่อง แรกมีในสยาม ของ อเนก นาวิกมูล ที่พบว่า

การนำเสนอโครงการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานระดับชาติของนักศึกษา
ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 1/2561
วันที่ 15 กันยายน 2561

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

โวหารที่ใช้มากที่สุดก็คือบรรยายโวหารเช่นกัน รองลงมาคือ อุปมาโวหาร นอกจากนี้จากการศึกษางานเขียนสารคดีท่องเที่ยว ของ Pakaprich ก็พบการใช้สาธกโวหาร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุซกร แพบารุง (2542) ที่ได้มีการศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์สารคดีท่องเที่ยวของ ปราโมทย์ ทัศนาศูวรรณ ซึ่งพบว่าในงานเขียนมักมีการดำเนินเรื่องโดยการแทรกเกร็ดความรู้ ตำนาน นิทาน เรื่องเล่า ซึ่งตรงกับงานเขียนสารคดีท่องเที่ยว ของ PakaPrich ที่ใช้สาธกโวหารเพื่อบอกที่มาของสถานที่ มีการอธิบายที่มาของชื่อสถานที่ เพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่านและทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวมากขึ้น นอกจากนี้ บุซกร แพบารุง ยังพบการใช้สำนวนโวหารในงานเขียนของปราโมทย์ ทัศนาศูวรรณ ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจอย่างรวดเร็ว ซึ่งจากการศึกษางานเขียนสารคดีท่องเที่ยวของ Pakaprich พบการใช้อุปมาโวหารเช่นกัน โดยใช้เพื่อการเปรียบเทียบ เพื่อบอกอาการ ความรู้สึก และเพื่อบอกลักษณะให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องที่เกิดขึ้นได้อย่างชัดเจน

จากการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการใช้ภาษาในการเขียนสารคดีหลาย ๆ เรื่องพบว่ามีการใช้บรรยายโวหารเป็นส่วนมากในการดำเนินเรื่อง เนื่องจากงานเขียนสารคดีเป็นงานเขียนที่มุ่งให้สาระความรู้ ข้อเท็จจริงแก่ผู้อ่านเป็นหลัก อาจเขียนเชิงอธิบายหรือแนะนำสั่งสอน โวหารที่ใช้ส่วนใหญ่ในงานเขียนจึงเป็นบรรยายโวหาร แต่ในงานเขียนเรื่องหนึ่ง ๆ ให้สมบูรณ์ชัดเจนและได้ อรรถรสก็จำเป็นต้องใช้โวหารในการเขียนหลาย ๆ ประเภท ประกอบกัน

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การใช้โวหารในงานเขียนสารคดีท่องเที่ยวของ Pakaprich มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประเภทและวัตถุประสงค์ในการใช้โวหาร

1. ประเภทของโวหารที่ปรากฏในสารคดีท่องเที่ยว ของ Pakaprich พบว่าการใช้โวหารทั้ง 5 ประเภท โดยมีบรรยายโวหารมากที่สุดและสาธกโวหารน้อยที่สุด

2. วัตถุประสงค์ของการใช้โวหารแต่ละชนิดในงานเขียนสารคดีท่องเที่ยว ของ Pakaprich

2.1 บรรยายโวหาร ใช้เพื่อเล่าเรื่องเล่า ประสบการณ์ ให้ความรู้ ข้อเท็จจริง และบรรยายสถานที่

2.2 อุปมาโวหาร ใช้เพื่อบอกอาการ ความรู้สึก และบอกลักษณะ

2.3 เทศนาโวหารใช้เพื่อให้แง่คิด คติเตือนใจกับผู้อ่าน

2.4 พรรณนาโวหาร ใช้เพื่อเล่าถึงสถานที่ และเล่าถึงสิ่งที่กำลังเกิดขึ้น

2.5 สาธกโวหาร ใช้เพื่ออธิบายที่มาของสถานที่

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่องการใช้โวหารในงานเขียนสารคดีท่องเที่ยว ของ Pakaprich ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ควรศึกษาด้านการใช้สำนวนประเภทต่าง ๆ ในงานเขียนสารคดีท่องเที่ยวของ Pakaprich

2. ควรศึกษาเปรียบเทียบการใช้โวหารในงานเขียนสารคดีประเภทอื่น

การนำเสนอโครงการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานระดับชาติของนักศึกษา
ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 1/2561
วันที่ 15 กันยายน 2561

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้จะเกิดขึ้นและสำเร็จลุล่วงไม่ได้ถ้าขาดการสนับสนุนจากอาจารย์และเพื่อน ๆ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 หมู่เรียน 01 สาขาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ที่คอยช่วยเหลือและให้กำลังใจมาโดยตลอด จนทำให้งานวิจัยชิ้นนี้สำเร็จไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปนิธาน บรรณาธรรม เป็นอย่างสูง ที่ให้คำปรึกษา และชี้แนะแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างยิ่งตลอดมา ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นเจ้าของงานเขียน ข้อมูลเอกสารที่ได้กล่าวนามในรายงานฉบับนี้ที่ถ่ายทอดความรู้ แนวคิด และข้อมูลอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการค้นคว้าวิจัยและเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้การวิจัยครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยชิ้นนี้จะ เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และบุคคลทั่วไป

เอกสารอ้างอิง

- ดวงใจ ไทยอุบุญ (2556). **ทักษะการเขียนภาษาไทย**. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุษกร แพบำรุง. (2542). **วิเคราะห์สารคดีท่องเที่ยว ของ ปราโมทย์ ทัศนาศูวรรณ. ปริญญาานิพนธ์**, มหาวิทยาลัยทักษิณ.สงขลา
- ประกาศกร งามบุญปลอด. (2559). **การใช้โวหารในงานเขียนสารคดีเรื่องแรกมีในสยามของ อเนก นาวิกมูล. ปริญญาานิพนธ์**. มหาวิทยาลัยพะเยา. พะเยา
- ศิริลักษณ์ ศรีกล้า. (2554). **การวิเคราะห์ภาษาในงานเขียนสารคดีอัตชีวประวัติ เรื่อง เกิดวังปารุสก์ พระนิพนธ์ในพระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าจุลจักรพงษ์. ปริญญาานิพนธ์**. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ
- Pakaprich. (2559). **A way long home 71 วันปลายทางคือบ้าน ระหว่างทางคือเรา**. กรุงเทพฯ: กู๊ดเฮดพรีน ดิง แอนด์ แพคเกจจิ้งกรุ๊ป.
- Pakaprich. (2560). **A way long there 13 วัน ปลายทางอยู่ที่เขา ระหว่างเราอยู่ที่ใจ**. กรุงเทพฯ: กู๊ดเฮดพรีน ดิง แอนด์ แพคเกจจิ้งกรุ๊ป.